

ogledalo

dušica pavkov

KAKO UBITI POŠTARA

I faza – Identifikacija

Prepoznaješ ga
dok je još kamičak
odvojen iz uličnog dna
hitnut krivolinijski u prozore

II faza – Konspiracija

Pritajiš se u sandučetu za pisma
i

čekaš čekaš čekaš
čekajući osluškuješ

III faza – Vomitus

Sumračno stanje iz sandučeta
obuzima te
ispaljuješ niti iz zasede
hvataš ga u mrežu
stavljaš mu dva prsta u grlo
duboko
vičeš – POVRATI

IV faza – Katarza

Potom on povraća
slova i brojeve uglavnom
slova iz pisama koja tako dugo čekaš
brojeve sa tvojih sređenih računa
razvaljuješ mu vilice
nek'šiklja

V faza – Protrahovana

Noću (eventualno)
obiđeš ga sa šakom soli
iz sopstvenih rana
vraćaš mu smiren
jasno je da on nikada više neće pojesti
tebi upućene odgovore na pitanja
koja postavljaš godinama

ČOVEČULJAK

Galopirajuća konjica
mome se prozoru primiče
na zvuk roga
kreneće čovečuljak iz temena
po pirinčanoj putanji u svet
mirisom zapaljene gume
ogrđujem se
potom
nestajem u dimu i satima me nema
majka moja preplašena
traži me preko krovova
uzalud
senku moju nastaniše
diplomirani studenti književnosti
koji stanuju
na polovini puta za nebo

OGLEDALO

U zao čas razbi se ogledalo
sa njim
i moje telo u hiljadu komada
iz svakog odbegne u svet
po jedan čovečuljak
neki ubrzo napuniše usta ljudima
drugi (prećutkujuću poreklo)
daleko odmakoše
jedan zaluta u nebo
trađajući uzalud
u vedrim noćima
sreću ga predskazanja
prsta uraslog u čelo
kladi se preko sveta
sa mrtvom rukom iz koje je davno
ispustio ogledalo

kraj ljeta

goran fruk

SVIJET SE MOŽDA IPAK VRTI U KRUG

Svijet se možda ipak vrti u krug
To je zbog nás
A možda se mi vrtimo oko svijeta
Ali, tu mora biti neke veze
Na kraju:
Potpuno uvlačenje u sebe

Onda slijedi rast ali na drugu stranu

KRAJ LJETA

Ništa se ne pomiče
Na starim brodovima daske polako trule
Kamenim ulicama polako prolazi vjetar
Kiša nečujno i uporno pada
More je veliko, zaista veliko
Plovidba je tako daleka stvar

ptice

božidar mandić

Ptice imaju krila

A vijugava linija
koja ostaje za njima
to sam ja

Dodir sa vazduhom
uči me da letim

Gledam mogućnost
daleko u visinama
namenjenu ljudima

otkriće jedinačnog

sekula šarić

slobodanu đuriću

Sumnjam.
Molim se pred rekom i očima. Možda sam svestan
tišine u sebi.
Ja želim dodirnuti nešto što je iznad i ispod
samih nemogućnosti. Uporan sam.
U istrajnosti i namere menjaju oblike.
U snu ne mogu da opstanem. Ja sam samo njegov podanik.
Po bezbroj puta drugačiji od ostalih.
Ne trebaš mi ako vajaš svoje velike neistine! I
ako me umnožavaš za jednu ženu. Za samo jedan priziv.
O tome kako je sve u jednom prepoznavaniu.

van lilit!

tatjana lukić

od tebe poče
prešutkivanje

od nepristanka
kao od kužna mjesta
povijest se osvrće

zalud jezikom razmičeš
slovo postanja

vrijeme drugu družicu
vavolji među zubima

iz druge se promoli nakot
izmili svijet

neće te sveta pisma

ali pred kim zacviliše dveri?

iz ležaja sanjiv se čovjek iskrada
u snu se nasmića sin
ovdje si dakle pobjeguljo

kao utva crnokrila
kružiš nad kolijevkama

odavdje ni glogov prut ni
bijeli luk ni noćna straža

– tri anđela združena
neće te izvesti

III

da se nije lezbija krišom prošetala
oštrim noktom išarala tijelo
pa se iznova na dno škrinje sklonila
i namakla poklopac?

izjutra modri otoci
nad koljenom svjež ožiljak

a bješe gluvoć
samo poslušni druzi:
nesmajnik
i san

venu potočnice na prsima rasute
vonja sjemena trag

dižem li glavu iz perja
ili iz osinova legla?

nad posteljom glaso kruži matica

kao luger na jasene
prije prednice
spušta lilit biljeg na usnule

kome se uspinje staza
čiji sam znak?

VI

podne je puši se varivo
nad zdjelama i žlicom samuje mi sjen
nema znanog oka da u zube zuri
uz mene ne srče nitko

otkad nas pohodi lilit

mog čovjeka nema
da se u predvečerje na prozor
nadlakti i tiho pušta vjetrove

o gdje je dragi vonj iz njegovih usta
gdje je ruka da se nježno na pogrešna
mjesta spušta
širim se posteljom dišem duboko
uz mene ne hrće nitko

ali čujem
oke lilit šeta mog čovjeka
i šapuće zanesena
gledaj: pade zvijezda

hoće li se sjetiti sanjiv
da je ključ pod otiračem
da kroz prsten prag pomokri
i opere prst?